

16. nedel'a C

*Marta, Marta,
staráš sa a znepokojuješ pre mnohé veci.
A je potrebné len jedno. (Lk 10,41n)*

Prvé čítanie

Kniha Genezis 18,1-10a

Abrahámovi sa zjavil Pán pri duboch Mambreho, keď sedel za najväčšej horúčavy dňa pri vchode do stanu. Keď zdvihol oči, zbadal pred sebou stáť troch mužov. Len čo ich zazrel, utekal im od vchodu do stanu v ústrety, poklonil sa až po zem a povedal: "Pane, ak som našiel priazeň v твоjich očiach, neobíd' svojho služobníka. Prinesú trochu vody, umyjete si nohy a odpočiniete si pod stromom. Donesiem kúsok chleba a posilníte sa; potom môžete ísť ďalej. Veď preto ste šli okolo svojho služobníka!"

Oni odpovedali: "Urob, ako si vravel!"

Abrahám sa poponáhľal do stanu k Sáre a povedal: "Zober rýchlo tri miery jemnej múky, zamies a napeč podplamenníky!" Sám bežal k stádu, vybral pekné, mladé teľa, dal ho sluhovi a ten sa ponáhľal pripraviť ho. Potom vzal maslo, mlieko aj pripravené teľa a predložil im to. Sám stál opodiaľ pod stromom a oni jedli.

Potom sa ho pýtali: "Kde je tvoja žena, Sára?" On odpovedal: "Tu, v stane." A Pán mu povedal: "O rok, v tomto čase sa vrátim a tvoja žena Sára bude mať syna."

Druhé čítanie

List Kolosanom 1,24-28

Bratia a sestry, teraz sa radujem v utrpení, ktoré znášam pre vás, a na vlastnom tele doplňam, čo ešte chýba Kristovmu umučeniu pre dobro jeho tela, ktorým je Cirkev. Jej služobníkom som sa stal z Božieho poverenia, ktoré som dostal, aby som vám v plnej miere ohlásil Božie slovo, teda tajomstvo od vekov a pokolení skryté, ale teraz zjavené jeho svätým. Im chcel Boh oznámiť, aké bohaté a slávne je toto tajomstvo medzi pohanmi, totiž že je vo vás Kristus, nádej slávy.

A my ho ohlasujeme; každého napomínáme a každého vo všetkej múdrosti učíme, aby sme každého človeka urobili dokonalým v Kristovi.

Evanjelium

Lukáš 10,38-42

Ježiš vošiel do ktorejsi dediny. Tam ho prijala do svojho domu istá žena, menom Marta. Mala sestru Máriu, ktorá si sadla Pánovi k nohám a počúvala jeho slovo. Ale Marta mala plno práce s obsluhou. Prišla k nemu a povedala: "Pane, nedbáš o to, že ma moja sestra nechá samu posluhovať? Povedz jej, nech mi pomôže."

Pán jej odpovedal: "Marta, Marta, staráš sa a znepokojuješ pre mnohé veci. A je potrebné len jedno: Mária si zvolila lepší podiel. A ten jej nebude odňatý."

Na zamyslenie

Mária a Marta – je to známa biblická udalosť, ktorá u väčšiny žien vyvoláva rozhorčenie a nespokojnosť vzhľadom na zdanlivú nespravodlivosť, ktorá sa prihodila Marte. Ako môže Ježiš mať odvalu spochybníť jej prácu a námahu?

Marta to v každom prípade myslí s Ježišom dobre. Presne tak, ako my to pravdepodobne dobre myslíme s ľuďmi, o ktorých sa máme starať, ktorí sú nám zverení do opatere. Marta má takú veľkú starosť o Ježiša, že vôbec nemyslí na to, opýtať sa Ježiša, či jej starosti vlastne zodpovedajú jeho potrebám. V tomto je Marta aj pre nás dobrou otázkou, ako často sa my staráme o druhých a myslíme za nich, plánujeme, rozhodujeme a konáme bez toho, že by sme sa ich spýtali, či si to vôbec prajú. Pokušenie sa ukrýva v tom, že si myslíme, že vieme, čo potrebuje ten druhý, t.j. znižujeme tých druhých na vlastný odhad, posúdenie. Týmto sa vlastne ten, čo ponúka pomoc stáva stredobodom diania, zatiaľ čo ten druhý, ktorý pomoc potrebuje je degradovaný na predmet "dobrého činu". Pred každým činom predchádza však najprv vnímanie toho druhého očami srdca, t.j. bez našich očakávaní a vlastných záujmov. Pravá, skutočná láska k blížnemu nekoná neopýtané, nežiadané dobré skutky.

Istou značnou pomocou pri rozlišovaní, či naše starosti zodpovedajú úprimnému a slobodnému želaniu urobiť druhému človeku niečo dobré, alebo či pritom zohrávajú hlavnú úlohu naše vlastné potreby, je naša reakcia, náš pocit, keď si myslíme, že naša práca nebola primerane ohodnotená. Marta je nám dobrým príkladom so svojou veľkou sťažnosťou: "Pane, nedbáš ... Povedz jej ...!" Pre Martu bolo úplne jasné – kto veľa pracuje, je v práve – a tak prosí aj Ježiša, aby sa postavil na jej stranu. Lenže Ježiš dáva za pravdu zdanlivo len-tak vysedávajúcej Márii: "Mária si vybrala lepší podiel", ako to znie v preklade, ktorý sa chce, čo najviac priblížiť originálnemu textu. Je to pozvanie vnímať život aj z úplne inej perspektívy.

Mária a Marta – to sú dve strany v nás. Obe sú dôležité a žiadna nie je dôležitejšia ako tá druhá. Mária bez Marty – to by bolo len zbožné točenie sa okolo nás samých bez pohľadu na potreby sveta. Marta bez Márie by bol zasa len čistý aktivizmus, akási povinnosť sebadokazovania cez prácu a činnosť, cez "lásku k blížnym", ktorá koná mimo potrieb druhého. Vo väčšine z nás je pravdepodobne silnejšia Marta – potreba niečo robiť, čo možno ukázať. Má jednoducho silnejší hlas. Keď sa odvážime ísť do ticha a jednoducho len-tak sedieť a počúvať, čo nám chce Boh povedať, mieša sa to stále v nás s hlasom, ktorý pripomína, ba dokonca napomína, čo všetko zostáva ležať, čo musí byť nutne vybavené ... Možno práve toto letné obdobie môže byť pre nás pozvaním sadnúť si ako Mária k Ježišovým nohám a "len" počúvať. Možno budeme nejaký čas počuť len mlčanie. Možno sa stretne len s vnútorným nepokojom, odporom a prázdnotou. Ale práve potom, keď s trepezlivosťou a odvahou vydržíme našu prázdnotu a nepokoj, môže sa dať niečo do pohybu, Boží hlas si časom môže vytvoriť v nás opäť priestor. Nepokoj a odpor sú dôležité sily. Ukazujú, že ešte je toho veľa v nás, čo sa posúva do stretnutia medzi nami a Ježišom. Znamená to tiež, že napätie medzi Máriou a Martou nie je ešte v nás v rovnováhe. Poukazujú však aj na to, že Boh nás pozýva, dať našej ceste nový smer, keď ten terajší nebol pre nás samých dobrý. A možno potom smieme prežiť momenty hlbokého pokoja a vnútorného mieru, v ktorom pochopíme múdrosť tohto príbehu: stačí byť len pred Bohom. Stačí nechať ho pozeráť sa s láskou na nás. Žiadnou aktivitou na svete si nemôžeme alebo nemusíme zaslúžiť Jeho lásku. Ona je tu – jednoducho preto, lebo Boh si nás do života vmloval.